

[Henry Hansen.]

havde på et vist tidspunkt, at man ville komme ud for, at der var langt større styrker i de østlige lande, end man havde i de vestlige.

Det har været oplyst i det andet høje ting, at rent pengemæssigt vil vi her i Danmark komme op på et betragteligt beløb efter den ordning, vi nu gennemfører. Det er opgjort til 150—155 kr. pr. indbygger, medens de i Sverige anvender ca. 200 kr. pr. indbygger. Her vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle), at der er vel ingen grund til at tro, at vi, hvis vi havde fået det nordiske forsvarsforbund, kunne have gjort det billigere end Sverige. Det måtte sikkert være et billigt og rimeligt krav fra vore partnerlande, at vi måtte ofre det samme som de, og det var altså ikke blevet de 150 kr., som det ærede medlem og hans parti ikke kan gå med til nu, men et beløb, der lå lidt derover. Man har også gjort op, hvor høj udgiften er i Sovjetunionen, og det skulle blive ca. 835 kr. pr. indbygger i henhold til det sidst vedtagne budget derovre. Det er altså et ganske anseligt beløb, som Sovjetunionen anvender til militæret, og langt, langt større, end vi nogensinde kunne tænke os at komme op på i Danmark.

Chr. Nielsen: Til forsvar for de store udgifter, som militærordningen vil pålægge det danske samfund, anførte ministeren, at det under alle omstændigheder vil være billigere end en besættelse, og henviste til de ofre, Danmark havde måttet yde ved sidste besættelse. Det er jeg absolut ikke uenig med ministeren om, men i den forbindelse melder der sig et spørgsmål, som jeg synes det ville være overmåde interessant at få en i hvert fald nogenlunde fyldig besvarelse af, og det er, om ministeren regner med, at når denne militærordning gennemføres og opbygges, er en besættelse af Danmark udelukket. Jeg synes, det er temmelig afgørende at få det besvaret. Jeg forstår naturligvis så udmærket godt, at ministeren ikke kan tage hensyn til forskellige detaljer som f. eks., at kommandanten i Kastellet sover eller kanonen på Middelgrunden ikke kan skyde, men bortset fra disse detaljer var det meget rart at høre, hvorledes ministeren vurderer forholdene, når nu denne militærordning gennemføres.

Hvad angår mine bemærkninger om oprustningen i Østeuropa, fik vi nu at vide af ministeren, at de oplysninger, han ligger inde med — og det var forøvrigt de samme, som det ærede medlem hr. Henry Hansen fremkom med —, i nogen grad hviler på et

skøn. Jeg synes, det ville være umådelig interessant at høre, hvem det er, der har anlagt dette skøn. Det ville være interessant, fordi det i hvert fald i høj grad kunne være vejledende for de motiver, der kan ligge bag de pågældende skønsmænd.

Ifølge det skøn, ministeren har hørt om, og som han altså tilsyneladende bygger på, fik vi nu at vide, at i Sovjetunionen og folkedemokratiene har man troppestyrker inde, der overfor Vesteuropas stiller sig som forholdet 10 til 1. Når man nu ustandselig påberåber sig nødvendigheden af at opruste, fordi Sovjetunionen og folkedemokratiene har aggressive hensigter, synes jeg, at oplysningen om, at folkedemokratiene og Sovjetunionen oprustningsmæssigt set skønnes at være ti gange så stærke, nøder os til at stille et spørgsmål. Selvom man siger meget om socialismens ledere, er der vel ingen, der tror, at de er rene idioter. Det vil derfor være naturligt, at man, når man påberåber sig deres aggressive hensigter, rejser det spørgsmål, hvorfor i alverden de stiller disse aggressive hensigter i bero, indtil Vesteuropa får oprustet. Hvis der findes aggressive hensigter, hvis der findes ti gange så stærk en oprustning, synes jeg, normale mennesker i hvert fald skulle kunne finde ud af, at så var angrebet, så var de aggressive hensigter blevet udløst forlængst.

Nej, det, der ligger bag det hele, er, at socialismens lande ønsker ikke krig. De har brug for freden; de ved nemlig med sikkerhed, at deres fremgang, deres genopbygning, forbedringen af levestandarden for deres folk vil blive sinket i årevis, dersom en ny krig kommer. Derfor ønsker de freden modsat Vestens kapitalister, som i deres stille sind har indset, at socialismen er fremtiden. De frygter denne fremtid, og derfor er det, de gør anslag mod socialismens lande.

Ministeren gjorde en bemærkning angående min indfødsret. Det synes jeg ministeren for den sags skyld kunne have sparet sig, al den stund det forholder sig således, at sidste gang Danmark var i en situation, da det skulle forsvares, befandt adskillige af ministerens partifæller og størsteparten af de partier, der nu er blevet overdanske, sig der, hvor de gik fjendens ærinde, medens vi, om hvem man vil komme med hentydninger om vor indfødsret, befandt os i kampen for at hævde Danmarks sociale ære. Jeg synes, man skal være yderst forsigtig netop i dag med at komme med hentydninger i den retning, al den stund man tillader amerikaniseringen af det danske samfund i alle dets mange forgreninger, i radioen,